

[Alfred Jensen.]

kan godkende den betragtning, der ligger til grund herfor, idet vi også har den opfattelse, at når personer har udstået deres straf, har de sonet deres brøde, og så bør de have valget. Men jeg er skuffet over, at man ikke er kommet så vidt, at man også har slettet bestemmelsen om, at den, der har nydt eller nyder offentlig understøttelse, der ifølge lovgivningen betragtes som fattighjælp, har fortabt sin valget.

Jeg er enig i de betragtninger, min partifælle, det ærede medlem hr. Aksel Larsen, i går under behandlingen af grundlovsforslaget gjorde gældende angående dette forhold. Vi godkender nemlig ikke, at begrebet „alkoholister og forsømmelige forsørgere“ uden videre hæftes på alle de personer, der modtager fattighjælp. Vi har også den opfattelse, at selv hvor begrebet „alkoholister“ anvendes med rette, vil det være forkert at fratage de pågældende valgetten. Det gavner hverken disse personer eller samfundet, at man træffer så drastiske foranstaltninger mod dem.

Angående valgkredse, mandatfordeling og områder vil jeg også gerne sige nogle ord. Vi godkender, hvad der forøvrigt er kommet frem dels ved forhandlingerne i forfatningskommissionen og dels ved debatten om grundlovsforslaget, at der sikres ikke alene Færøerne, men også Grønland repræsentation i den kommende rigsdag, og at den får den udstrækning, som er foreslået. Derimod er vi ikke enige i, at rigsdagens mandattal skal sættes til 175. Efter vor opfattelse kan man klare sig med et mindre mandattal, og vi har talt for, at det ikke burde overstige 150.

Jeg vil også gerne sige, at vi ikke godkender den opdeling af landet i tre områder, hovedstaden, øerne og Jylland, som har været gældende igennem mange år. Vi ønsker, at landet skal udgøre eet område. Der vil blive en mere rimelig fordeling af mandater i hele landet, hvis man gennemfører en sådan ordning. Vi overser ikke, at der ved en sådan lokal overflytning af tillægsmandater i de tæt befolkede områder vil ske en ændring i den fordeling af mandaterne, man er nået frem til ved valglovsforliget, men det finder vi ingen anledning til at være betænkelige ved. Vi mener tværtimod, at det er rimeligt og rigtigt, at man foretager noget sådant.

Jeg vil gerne understrege, at med disse

mine bemærkninger om, at landet bør være eet område, ikke er sagt, at vi tager afstand fra bestemmelsen i grundlovsforslaget om, at der skal tages hensyn til befolkningstætheden, det vil altså sige, at der skal tages hensyn til de tyndt befolkede egne. Vi kan tiltræde disse betragtninger, men vi er absolut ikke enige i, at det forhold, man er nået frem til, er det rigtige. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det, der tidligere talte for en stærkere repræsentation for de tyndt befolkede egne, ikke i dag taler med samme vægt, som det gjorde før. De ændrede kommunikationsmidler betyder, at befolkningen har lettere adgang til at sætte sig i forbindelse med lovgivningsmagt og rigsdagsmænd, end den havde tidligere.

Det ærede medlem hr. Harald Nielsen fremdrog i sit indlæg hovedstadens mulighed for gennem demonstrationer at tilkende sine mening overfor den lovgivende forsamling. Det er rigtigt, men netop på grund af de forbedrede kommunikationsmidler har vi været vidne til, at også provinsens befolkning har kunnet møde op og demonstrere sin opfattelse. Jeg tænker her på bondetoget, og der var også fiskerne, der sejlede fra Thyborøn til København. Det viser sig altså, at der findes de samme muligheder i så henseende. Resultatet af demonstrationer og henvendelser er naturligvis et andet spørgsmål, men jeg vil tro, at der ikke er meget at tage fra det ene og lægge til det andet.

Om mandattallet vil jeg gerne sige, at det forekommer os at være for risikabelt at fordele de 175 mandater allerede nu, som det er foreskrevet i grundlovsforslaget. Jeg ser vel, at der i bilaget til kommissionens betænkning er vist, at der med det nuværende folketal og med partiernes nuværende styrkeforhold vil blive en rimelig fordeling af mandaterne på grundlag af stemmetallene i september 1950, men hvem siger, at der vil være en lige så rimelig fordeling, når vi kommer til valg om 5 eller 10 år, ja, hvem kan overhovedet garantere for, at der ved det kommende valg, ved hvilket vi altså får flere aldersklasser med, ikke vil opstå en overrepræsentation for visse partier med deraf følgende underrepræsentation for andre. Derfor forekommer det os, at det er noget for risikabelt at optage hele det mandattal, der er foreskrevet i grundlovsforslaget. Jeg ved meget vel, at man, hvis vi kommer i den situation, kan gå